

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 15. Conversio non differenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Imitare praxin S. Patris nostri Ignatij, qui Martius,
caelestibus contemplandis continuo intentus dice-
bat: quàm sordet mihi terra, cum Cælum aspicio!

Quàm dilecta tabernacula tua Domine
virtutum! concupiscit, & deficit anima
mea in atria Domini: Psal. 83. v. 2.

Uno perfruemur; sed ipsum unum om-
nia nobis erit. Aug.

DIES XV.

Conversio non differenda.

K.

SI poenitentiam procrastinas, vel credis,
inquit S. Bernardus, DEUM tibi pec-
cata tua remissurum, vel non credis? Si
credis, non remissurum; quæ major a-
mentia, quàm hostem potentem, spe om-
ni veniæ obtinendæ præcisa, offendere,
& augendo flagitia, supplicia sua augere?
Si credis, DEUM adeò Misericordem esse,
ut, licet multoties eum offenderis, non
cessaturus sit tibi ignoscere; quænam tur-
pior malitia, quàm DEUM magis, magis-
que offendendi ansam sumere ex eo, quod
ad ipsum amandum impellere deberet?

Quàm inaudita ratiocinandi methodus,
inquit Tertullianus: DEUS bonus est, ita

P 5

909

Martius.

que malum me esse oportet. DEUS adeo benignus est, ut facile mihi sit parsurus; igitur omnem peccandi timorem excutere licet; DEUS tam patiens est, ut lubens me roleret, vitæque meæ emendationem patienter expectet: ideo ego eò insolentia progrediar impunè, ut indefinenter eum offendam. Potestne Christianus quispiam, homo quispiam, ipsemet Dæmon hunc in modum ratiocinari?

II. Vel credis, DEUM tibi breve temporis spacium concessurum, quo vitæ tuæ emendationi studeas, vel credis, eum tibi longius concessurum? si credis parum temporis tibi superfore, cur non omnia tam brevis, & pretiosi temporis momenta utiliter impendis? si credis, multum temporis superfore, quantopere ob id ei non obligaris? & qua ratione melius testari gratum animum potes, quàm si tempus tot alijs negarum, tibi que ex mera benignitate concessum ei mitigando, & amando tribueris? DEUS, inquit sapiens, tibi tempus non dedit ad se offendendum. Quam abominandum igitur ingrati, & iniqui animi vitium est, eò non nisi ad peccandum uti? hoc autem facimus, si morum nostrorum correctionem differimus. Pœnitentiam ob causam tam injustam procrastinare, an-
non

non idem est, ac periculo se exponere eam. *Mattiu s.*
nunquam agendi?

III. Vel credis, te olim pœnitentiam
acturum de peccatis, quæ committere per-
gis, conversionem tuam differendo, vel
non credis? si non credis, igitur despera-
tus es, & reprobatus. Quid infelicius?
si credis: quanta fatuitas, voluptatem ca-
pere è re, cuius te pœnitere necessariò de-
bet, nisi perire velis! è re, quam deplora-
turus es vel in hac, vel in altera vita? si in
scelere tuo suavitatem semper experiris;
funesta sanè suavitas, quæ dolore & ama-
ritudine terminabitur æterna! si verò ad
tuam utilitatem scelerata hæc voluptas per
verum dolorem de ea concipiendum in a-
maritudinem mutari debet, quæ verum
haurire gaudium potes ex actione, quæ
summo tibi olim dolore stabit!

*Erubescere, quòd Dei patientia toties abusus
fueris, veluti incitamento ad differendam vitæ
in melius commutationem, & statue hanc inju-
riam sarcire ex hac hora animum applicando ad
seriam vitæ emendationem.*

Nemini dedit spacium peccandi. *Eccli*
15. v. 21.

Magnum Misericordiæ tempus non
transseat: venturum est iudicium; erit tunc
pœnitentia, sed infructuosa. *Aug. in Psal.*

DIES